Dosarul:nr.2rc-217/23 Judecător: Natalia Mămăligă
2-17207525-02-2rc-16062023

D E C I Z I E

04 iulie 2023 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****

în componentă:

Preşedintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Vitalie Cotorobai și Angela Braga

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****n cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC" Agrogled" S.R.L și SC "Agrosudresurs" S.R.L împotriva Centrului Științifico-Practic "Protecția Plantelor" S.R.L și IP "Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare" despre repararea prejudiciului și cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic "Protecția Plantelor" S.R.L împotriva SC "Agrosudresurs" S.R.L despre încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei, împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a respins,

c o n s t a t ă:

La data de 01.11.2017 SC "Agrogled" S.R.L și SC "Agrosudresurs" S.R.L a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Științifico-Practic "Protecția Plantelor" S.R.L și IP "Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare" despre repararea prejudiciului în mărime de 5406267,30 lei și respectiv 2903044, 40 lei(dos. 2c-802/2017).

Centrul Științifico-Practic "Protecția Plantelor" S.R.L la 09.11.2017 a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva SC "Agrosudresurs" S.R.L despre încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei(dos. 2c-1991/2019).

Prin încheierea din 17.10.2019 dosarele 2c-802/2017 și 2c-1991/2019 au fost conexate într-un singur dosar, atribuindu-i-se dosarului conexat nr. 2c-802/2017.

Avocatul "Protecția Plantelor" S.R.L, Leontean Sergiu la 18.01.2023 a depus o cerere de asigurare a acțiunii și a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile, mobile și asupra sumelor bănești aflate pe conturile "Agrosudresurs" S.R.L în valoarea acțiunii de 3721747,93 lei.

În motivarea cererii a indicat despre necesitatea respectării echilibrului între părți deoarece prin decizia Curții de Apel din 28.03.2018 în scopul asigurării acțiunii a fost aplicat

sechestru asupra bunurilor ”Protecția Plantelor” S.R.L în limita valorii acțiunii în sumă de 8309311 lei.

Consideră că există pericolul de dispariție sau deteriorare a bunurilor ”Agrosudresurs” S.R.L, care refuză timp de cinici ani să restituie suma revendicată.

Prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 19 ianuarie 2023 cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamant a fost respinsă.

La 20 ianuarie 2023, avocatul Sergiu Leontean, acționând în numele reclamantului CȘP „Protecția Plantelor”, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 19 ianuarie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care a admite cererea de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamantul CȘP „Protecția Plantelor”, deoarece este ilegală și neîntemeiată.

Consideră că prin încheierea care este supusă recursului, instanța de judecată a lipsit recurentul de garanțiile executării efective a unei hotărâri judecătorești definitive, or, limitându-se doar la formularea în p. 13 al încheierii, instanța de judecată prin această încheiere de respingere a aplicării măsurilor de asigurare a încălcat prevederile CPC care foarte clar statuează că instanțele de judecată urmează să motiveze o soluție dată.

Mai mult, aplicarea sechestrului în scopul asigurării acțiunii este admisă de lege in vederea garantării dreptului la un proces echitabil în sensul art.6 CEDO, şi anume figurarea executării eventualei hotărâri judecătorești. Totodată, pentru a fi conformă exigențelor de proporționalitate, ingerința în exercitarea dreptului de proprietate nu trebuie să fie lipsită de o bază rezonabilă (Lithgow Dangeville vs france nr. 36677/97 din 16.04,2002, §64, Zwierzynski vs Polonia nr 34049/96 din - 06.2001 §71).

Totuși acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat unt Stat contractant permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă şi obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părții. Ar fi de neconceput ca art.6 §1 descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu - proceduri echitabile, publice şi prompte - tară a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Prin urmare, instanța urma să admită cererea de asigurare or, aplicarea măsurilor de asigurare este menită să garanteze executarea efectivă a unei judecătorești, precum şi din considerentul că acestea sunt urgente, în special periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, distrugere, risipire a bunului.

Cât privește măsura solicitată de a interzice de a deschide alte conturi, consideră că este întemeiată din considerentele că odată ce nu este interzis deschiderea altor conturi bancare se pierde din eficiența măsurii. Astfel, la etapa de executare băncile în care nu are deschise conturi debitorul nu duc evidența şi nu au în vedere încheierea primită de la executor, respectiv după ce expediază răspuns executorului precum că acest debitor nu are conturi deschise în aceste instituții financiare debitorul lejer vine şi deschide un cont bancar cu care lucrează fără să fie deranjat măsurile de asigurare.

Astfel fiind în prezența unei neexecutări a obligațiilor și refuzul pârâtului de a restitui sumele datorate, faptul că unica sursă de încălcare sunt bunurile acestora sau sumele de bani, consideră că este evident comportamentul cu rea credință a debitorului și necesitatea aplicări măsurilor de asigurare.

Consideră recurentul că faptul neexecutării datoriei pe parcursul unei perioade de timp destul de mare, existența în sensul probării datoriei a actelor cu semnătura și ștampila pârâtului, lipsa de reacție la reclamațiile primite, sunt o dovadă convingătoare de comportamentul cu rea credință a debitorului.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Colegiul a stabilit că la data de 01.11.2017 SC ”Agrogled” S.R.L și SC ”Agrosudresurs” S.R.L a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L și IP ”Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” despre repararea prejudiciului în mărime de 5406267,30 lei și respectiv 2903044, 40 lei(dos. 2c-802/2017).

Centrul Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L la 09.11.2017 a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva SC ”Agrosudresurs” S.R.L despre încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei (dos. 2c-1991/2019).

Prin încheierea din 17.10.2019 dosarele 2c-802/2017 și 2c-1991/2019 au fost conexate într-un singur dosar, atribuindu-i-se dosarului conexat nr. 2c-802/2017.

Avocatul ”Protecția Plantelor” S.R.L, Leontean Sergiu la 18.01.2023 a depus o cerere de asigurare a acțiunii și a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile, mobile și asupra sumelor bănești aflate pe conturile ”Agrosudresurs” S.R.L în valoarea acțiunii de 3721747,93 lei.

Prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 19 ianuarie 2023 cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamant a fost respinsă.

La 20 ianuarie 2023, avocatul Sergiu Leontean, acționând în numele reclamantului CȘP „Protecția Plantelor”, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 19 ianuarie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care a admite cererea de asigurare a acțiunii.

Astfel, Colegiul reține că Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale. Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia, iar în caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor

instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În contextul recursului declarat, Colegiul reține că în temeiul art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu art.11 alin.(1) Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit dispozițiilor art.13 alin.(1) şi (2) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

În cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

În corespundere cu art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform prevederilor art.16 alin.(1) şi (2) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoaşterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

În acord cu art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Articolul art.175 alin.(1) şi (2) CPC statuează că în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a/1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În accepțiunea art.177 alin.(1) CPC, cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Din sensul normelor legale citate, Colegiul reține că asigurarea acțiunii are ca obiect de reglementare aplicarea unor măsuri dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sau în cazurile prevăzute de lege din oficiul instanței.

Măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor judecătorești pronunțate prin care a fost admisă parțial sau integral acțiunea, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii contribuie real la prevenirea unei pagube ireparabile ca urmare a imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Deci, asigurarea acțiunii reprezintă totalitatea măsurilor care garantează executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii cerințelor înaintate de către reclamant, aceasta reprezentând una dintre garanțiile principale ale apărării drepturilor cetățenilor şi persoanelor juridice.

La fel, Colegiul reține că la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, urmează a fi verificată: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate.

Ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sunt enumerate expres în art. 174 din Codul de procedură civilă, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului, starea

financiară şi alte chestiuni, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești.

La caz, reieșind din cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L ulterior concretizată împotriva SC ”Agrosudresurs” S.R.L obiectul litigiului în speță îl constituie încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei (dos. 2c-1991/2019).

Potrivit materialelor cauzei Colegiul reține că concomitent cu acțiunea asigurarea căreia se solicită în cadrul aceluiași dosar se examinează cauza SC „Agrosudresurs” S.R.L şi SC AGROGLED S.R.L prin care solicită încasarea în mod solidar de la Centrul Ştiinţifico Practic "Protecţia Plantelor" S.R.L , **********, cod fiscal 003600042037 şi IP „IŞPHTA”, mun. *****, or. Codru, str. Vierul 59 a sumelor de 5 406 267,3 lei în folosul „Agrogled” S.R.L şi respectiv 2 903 044,4 lei în folosul SC „Agrosudresurs” S.R.L.

Astfel, la data de 28/03/2018, prin decizia Curţii de Apel ***** pe dosarul 2rc-l03/18 a fost admisă cererea de asigurare depusă de SC „Agrosudresurs” S.R.L împotriva Protecția Plantelor S.R.L a aplica sechestru pe mijlocele financiare şi pe bunurile ce aparțin Protecția Plantelor S.R.L în valorii acțiunii 8 309 311 lei. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru măsura de asigurare a fost modificată şi rămas în vigoare sechestru pe bunurile imobile ale Protecția Plantelor S.R.L.

La fel, instanța a stabilit că prin informația parvenită de la executorul judecătoresc care atestă că pîrîtul nu are mijloacele financiare pe conturile sale, respectiv există posibilitatea reală că bunurile de care dispune să fie înstrăinate sau date contra altor datorii.

Prin urmare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii în cazul în care instanța de judecată nu va aplica măsurile de asigurare prejudiciul se va reflecta în potențială pierdere a unei sume impunătoare - 3 721 747,93 lei. Reclamanta CȘP „Protecția Plantelor” timp de trei ani de zile nu poate primi această sumă mare de bani.

În același context, Colegiul atestă că valoarea considerabilă a pretențiilor recurentului pot determină intimatul să-şi reducă şi propriu patrimoniu în vederea eludării executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel încât şi în acest caz se instituie riscul al cărui preîntâmpinare este stabilit de Lege.

Respectiv Colegiul atestă că în speță se întrunesc condițiile legale pentru aplicarea măsurilor asiguratorii prin instituirea sechestrului asupra bunurilor imobile, mobile și asupra sumelor bănești aflate pe conturile SC „Agrosudresurs” S.R.L în valoarea acțiunii de 3 721 747,93 lei până la examinarea cauzei în fond.

Or, deși art.171 alin.(1) şi (2) Cod civil statuează că persoana juridică este subiectul de drept constituit în condițiile legii, având o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu și distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică și bunele moravuri, iar persoană juridică poate să dobândească şi să exercite în nume propriu drepturi patrimoniale şi personale nepatrimoniale, să-şi asume obligații, poate fi reclamant şi pârât în instanţă de judecată, alin. (3) al aceluiași articol prevede că persoana juridică poate fi organizată în mod corporativ sau în baza calității de membru, poate fi dependentă sau independentă de un anumit număr de membri, poate avea scop lucrativ sau nelucrativ.

Prin urmare, deoarece prin informația parvenită de la executorul judecătoresc se atestă că pârâtul nu are mijloacele financiare pe conturile sale, respectiv există posibilitatea reală că bunurile de care dispune să fie înstrăinate sau date contra altor datorii, situație atribuită la

noțiune de perclitum in mora, fapt ce determină necesitatea intervenției instanței în preîntâmpinarea acestei stări de fapt în vederea asigurării executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Or, este cert și fără echivoc că prin acțiunile intimatei s-a dat deja dovadă de realizare a măsurilor de reducere a patrimoniului intimaților, continuarea acestor acțiuni instituind riscul încălcării flagrante a drepturilor patrimoniale pretinse de recurent, prezumat prin prisma art. 1 al Primului Protocol la Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale şi art. 46 al Constituției Republici Moldova, ce garantează dreptul de proprietate.

Din aceste considerente şi în temeiul normelor de drept citate supra, Colegiul consideră întemeiată cerința reclamantului cu privire la aplicarea în speță a măsurilor asiguratorii în contextul în care reclamantul a prezentat suficiente probe ce determină întrunirea condițiilor de rezonabilitate şi temeinicie a cerințelor de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii; probabilitatea cauzării prejudiciului semnificativ reclamantului în cazul neaplicării măsurii de asigurare a acțiunii şi menținerea echilibrului între interesele reclamantului şi ale pârâților.

În consecință, Colegiul consideră că instanța de fond nu a examinat incidentul procesual sub toate aspecte, nu a atribuit o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, nu a delimitat suficient de diligent pericolul iminent de neexecutare a unei eventuale hotărâri, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, fapt ce determină soluția de casare a încheierii primei instanțe.

Or, asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces şi în așa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc pronunțat, precum şi să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finalizarea examinării cauzei în instanța de judecată şi nu determină soluția asupra fondului cauzei.

În astfel de circumstanțe, neaplicarea măsurilor de asigurare în prezenta speță va avea consecințele stabilite de art.174 alin.(1) CPC, circumstanță ce denotă necesitatea aplicării acestora, măsura de asigurare solicitată fiind în raport direct cu scopul măsurilor de asigurare a acțiunii instituit de Lege şi cu obiectul litigiului examinat, Legea instituind expres şi posibilitatea instituirii măsurilor asiguratorii asupra bunurilor pârâtului deținute de terți, situație existentă în speță în contextul în care intimatul este beneficiarul final, în calitate de acționar, a patrimoniului societății comerciale vizate.

Or, în conceptul cadrului normativ enunțat, măsurile de asigurarea se prezintă drept acțiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziție, sau, după caz-arbitral.

În consecință, coroborând dispozițiile normelor pertinente cu cele expuse la art.118 alin.(1) CPC, Colegiul conchide că reclamantul/recurentul a probat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii instituie riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

Astfel, instanța urmează să asigure existenta unui just echilibru între drepturile şi interesele reclamantului, inclusiv la executarea unei hotărâri judecătorești, în raport cu drepturile şi interesele pârâtului, fiind cert că măsurile de asigurare a acțiunii limitează anumite drepturi ale acestuia din urmă.

După cum s-a indicat mai sus, acest echilibru poate fi garantat doar prin intermediul unui cadru probatoriu concludent în vederea dovedirii întrunirii temeiurilor instituite de Lege în acest sens, probatoriu prezentat în prezenta cauză, motiv pentru care Colegiul conchide că aplicarea măsurilor de asigurare sunt raționale şi temeinice.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenţiei de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curţii Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanță de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalități părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind vădit eronată concluzia primei instanței de respingerea cererii reclamantului privind asigurarea acțiunii, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 19 ianuarie 2023 soluționând problema în fond, prin admiterea recursului declarat de CȘP „Protecția Plantelor” şi admiterea cererii de asigurare a acțiunii formulată în speţă în partea şi modul specificat supra.

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de CȘP „Protecția Plantelor”.

Se casează încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC ”Agrogled” S.R.L și SC ”Agrosudresurs” S.R.L împotriva Centrului Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L și IP ”Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” despre repararea prejudiciului și cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L împotriva SC ”Agrosudresurs” S.R.L despre încasarea datoriei,

penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei şi se emite o nouă încheiere, prin care:

Se admite cererea depusă de CȘP „Protecția Plantelor” privind asigurarea acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor imobile, mobile și asupra sumelor bănești aflate pe conturile ”Agrosudresurs” S.R.L în valoarea acțiunii de 3 721 747 (trei milioane șapte sute douăzeci și una de mii șapte sute patruzeci și șapte) lei 93 bani până la examinarea cauzei în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele şedinţei Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Angela Braga

Dosarul:nr.2rc-217/23 Judecător: Natalia Mămăligă
2-17207525-02-2rc-16062023

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

04 iulie 2023 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****

în componentă:

Preşedintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Vitalie Cotorobai și Angela Braga

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****n cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC ”Agrogled” S.R.L și SC ”Agrosudresurs” S.R.L împotriva Centrului Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L și IP ”Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” despre repararea prejudiciului și cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L împotriva SC ”Agrosudresurs” S.R.L despre încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei, împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a respins,

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de CȘP „Protecția Plantelor”.

Se casează încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 19 ianuarie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC ”Agrogled” S.R.L și SC ”Agrosudresurs” S.R.L împotriva Centrului Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L și IP ”Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” despre repararea prejudiciului și cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic ”Protecția Plantelor” S.R.L împotriva SC ”Agrosudresurs” S.R.L despre încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere în sumă totală de 3721747,93 lei şi se emite o nouă încheiere, prin care:

Se admite cererea depusă de CȘP „Protecția Plantelor” privind asigurarea acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor imobile, mobile și asupra sumelor bănești aflate pe conturile ”Agrosudresurs” S.R.L în valoarea acțiunii de 3 721 747 (trei milioane șapte sute douăzeci și una de mii șapte sute patruzeci și șapte) lei 93 bani până la examinarea cauzei în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele şedinţei Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Angela Braga